

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr.
a treia-ora 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplării Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poște și la librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază

Numeri singuratici la 5 cr. se vând la „Tipografia”, soc. pe acțiuni

Libertatea presei.

Numai frunzărind prin gazetele de acum 50 ani, își poate omul face o idee oarecare despre entuziasmul nemărginit ce a deșteptat pretutindenea proclamarea libertății de presă.

Introducerea constituționalismului, a parlamentului reprezentativ, ștergerea iobăgiei, și celelalte libertăți ale anului 48 au dispărut, așa zicând, pe lângă libertatea presei!

„Austria a devenit împărăție constituțională și presa e liberă!”

În aceste cuvinte rezuma o gazetă nemțească din Brașov mulțimea colosului de noutăți ce i-a adus posta dela Viena în ziua de 26 Martie 1848. Aceste cuvinte, tipărite cu cele mai mari și mai frumoase litere în extensul foi, arătau că libertatea presei este considerată, ca cel mai prețios dar făcut inteligenței și spiritului.

De atunci au trecut cincizeci de ani și acum, când e a se sërba aniversarea anului 1848, când e a se prăznui iubileul libertății, eată că guvernul unguresc, prin niște ordonanțe ce publică în „Monitorul Oficial” șterge fără scrupul cea mai prețioasă comoară ce i-a eluat libertatea gândirii și libertatea conștiinței.

Las, că e o stupidă apucătură politică, dacă guvernul crede, că prin introducerea în acest fel a censurei preventive, prin încetarea de nou a presei, va preveni pericolul unei revoluțiuni socialiste agrare. Pentru-că se știe, că adevărata cauză a revoltelor de pe pustiia Ungariei e miseria și nesuportabila aservire a țeranului, exploatat de toți cu toate mijloacele.

De altă parte, dacă presa socialistă a avut vre-un rol în această cauză apoi prigonirea ei cu mijloace de acestea volnice nu va avea alt efect decât să înveineze și mai mult răul, să esaspereze și mai mult spiritele dispuse deja spre toate excesele revoluțiunii.

Doar' tocmai înăsprirea censurei a dat prilej în 1848 la erumperea revoluțiunii în mai multe centre europene.

Intrebăm însă pe acest guvern „liberal”, care atâtea procese de presă a pus în sarcina ziarelor noastre, și care atâtea jefte de bani și libertate a luat dela noi, Românii, pe această cale, întrebăm: că de ce n'a făcut un singur proces de presă acelor foi socialiste, despre cari țin, că au produs revoltele agrare? De ce? Pentru-că acelea erau scrise ungurește, în limba cea „patriotică”, pe când noi avem nenorocul de a scrie românește, pentru-că românește, și numai românește gândim și simțim.

S'ar părea, că noi, cari trăim încă sub regimul patentelor absolutiste, se nu ne eșofăm în fața nouelor măsuri arbitrare, luate „față cu socialistii”. Dar' nu este așa. Orđinațiunile date de ministrul justiției sunt generale, pentru întreaga presă, și nici-decum nu se restring numai la ziarele socialiste. Ne temem chiar, că ele, introduse odată, nu se vor aplica decât față cu presa noastră. Pentru-că în dietă se va face puțină gură contra guvernului, și i-se va arăta, că cu asta nu a făcut nimic pentru delăturarea răului dintre Unguri. Ministrul însă, ajutat de majoritatea sa covârșitoare, va primi vot de încredere, ear' opoziția va primi pe ascuns asigurarea, că această măsură, ori-cât de odioasă ar părea, e bună — contra agitatorilor dacoromâni.

Să știe doară, că guvernul intenționează măsuri excepționale contra ziarelor noastre, unicele arme de luptă ce ne-au mai rămas nedenegate și „nedisolvate” încă de el.

De când a tot promis guvernul, că va reforma legea de presă, ștergând mē-

surile excepționale și absolutiste din Ardeal. În loc se ni-se facă aceasta el exploatează acum tot mai mult patenta dela 1852 în contul nostru, așa că toate amendele și speșele, dictate singuraticilor condamnați, le scoate din cauțiunea foilor, în modul cel mai ușor.

Acum la măsurile absolutiste a mai adaus aceste nouă, a căror urmări tot noi le vom gusta mai curând decât ziarele socialiste maghiare.

În fața acestor „prospecte” ale libertății de presă se așteptăm noi dela opoziția maghiară ca ea să ne apere drepturile? Opoziție șovinistă și ea până dincolo.

Iancu, scumpul nostru erou, și-a lăsat prin testament întreagă averea sa națiunii, pentru înființarea unei academii de drepturi „tare crezând, că luptătorii cu arma legii vor putea scoate drepturile națiunii mele”.

Noi academie drepturi nu avem încă, advocați însă avem distinși și numeroși. Unde sânt însă „luptătorii cu arma legii”?

Oare tot așa, în nobilă nepăsare se privim și mai departe mersul lucrurilor? Oare se ne „desinteresăm” și mai departe de trebile politice?

Glasul anului 48, care așa de puternic a sunat din pieptul părinților noștri robaji, se fi amuțit oare de tot la fiii cei liberi? Entuziasmul ce a cuprins năvalitor toată suflarea românească, dornică de libertate, se se fi stins definitiv? Tinerimea, entusiasta noastră tinerime, se nu-i aducă aminte de antecesorii sei de acum 50 ani? Pilda celor 40.000 de pe „câmpul libertății” se și fi pierdut tot farmecul?...

Dar' nu continuăm. Vedem deja o figură diplomatică înaintea noastră, care ne face semn să tăcem, să fim „discreți”. Ne închinăm ție, adorabilă diplomătenie!

Sibiu, 26 Februarie 8.

Din dietă. În ședința din 24 I. c. dieta Ungariei a terminat dezbaterile asupra bugetului ministerului de culte și instrucție. La ordinea zilei s'a pus proiectul de buget al ministerului de justiție.

Delegațiunile. Din Viena se anunță, că ministrul comun de externe Goltchowski și prim-ministrul Gautsch sosesc zilele acestea la Pesta, ca să confereze cu guvernul maghiar asupra termenului de futurire al delegațiunilor. *Neues Wiener Tagblatt*, este informat, că delegațiunile se vor întruni la finea lui Aprilie, s'au în primele zile ale lui Maiu.

Censura la postă. Ministrul ungar de comerț, urmând exemplului celorlalți miniștri, a edat și el o ordinațiune, privitoare la restringerea libertății de presă. Ministrul zice, că în înțelesul ordinațiunilor ministrilor de culte și justiție, exemplarele obligate ale ziarelor sânt a se da la postă pe lângă o carte de imanuare. Ministrul de comerț dispune, ca oficiile postale se coafirme primirea exemplarelor în această carte, însemnând datul cum și aceea că au fost puse la postă deodată cu exepulare mesite publicului sau deosebit. Tot odată dispune, ca aceste exemplare să se puse ori-și-când, și în afară de orele oficiale la dispoziția procurorului sau substitutului seu. Oficiile postale sânt datorate a ținea la dispoziția procurorului sau oficialilor de procuratură aceste exemplare ori-și-când ziua-noaptea, a le extrăda și dacă se returnează la postă a le expeda mai departe.

Bine stăm cu libertatea de presă în Ungaria „liberală”.

„Le Nord” și Macedonia.

După articolul ce am reprodus în nr. 32, privitor la Macedonia este interesant un al doilea articol al ziarului rusesc din Paris.

În cel de alaltăieri se arătau dorințele Bulgarilor. În cest de acum se exprimă vederile rusești.

Făcând unele imputări guvernului sêrbesc și polemizând cu ziarele austro-ungare *Le Nord* zice, în nr. al deia 18 Febr. n. următoarele:

„Și mai groțești sânt înșinările privitoare la afacerile macedonene. În mai multe rânduri am afirmat, că grație stăruinței Rusiei, puterile au adoptat în proiectul lor de reforme turcești principiul primordial, că repartizarea drepturilor se va face după religie și după naționalitate, astfel ca nici un popor creștin să nu fie expus la buna plăcere a Turcilor sau a vre-unui alt popor creștin oarecare. Și în acel moment, am spus într-una, trebuie să se resolve și chestiunea recunoașterii naționalităților nerecunoscute încă în Tarcia”.

Spre a răspunde acelor cari vor să împartă Macedonia între Sêrbi și Bulgari, oficiosul *Le Nord* mai adaugă:

„Nu este vorba numai de a garanta înțrebuintărea limbei lor, Sêrbilor și Bulgarilor, dar' încă Grecilor și Românilor, pe care inspiratorul dela Ballplatz viețez se complace curat și simplu a-i ceda din harta imperiului otoman”.

Ziarul oficios combate apoi cu multă vigoare înșinările, cumcă Rusia ar fi făcut vre-odată propuneri în înțelesul exclusivismului bulgar.

Dacă întru adevăr acestea ar fi vederile Rusiei în chestia macedoniei ele ar fi multumitoare și pentru Români.

Quid nunc?

— Din broșura: „Das Bauernproletariat in Ungarn” —

de

Iașa Tomici.

După-ce am arătat cuprinsul broșurei distinsului Sêrb, care se vede că a recunoscut de timpuriu răul și a prevăzut chiar erupțiunile lui, să încheiem cu concluziunile lui.

Quid nunc? Ce e de făcut în fața miseriilor agrare, ce s'au desvilit așa îngrozitor?

Di Tomici propune în privința economică mai multe măsuri de luat.

Să se ajute industria din țeară, care este un refugiu al proletariatului țărănesc. În scopul acesta să se abzică teritorul vamal comun cu Austria și să se pună vamă pe produsele industriei austriace.

Pentru țeranul plugar cere instrucțiune economică, în limba sa națională, pentru a-l face cunoscut cu un sistem mai rațional de economie.

Cere apoi o largă propagandă de asociere a economilor.

În privința aceasta știm, că guvernul maghiar e foarte șgărcit, pentru-că dreptul de asociere îl restrînge și-l împedecă chiar, când e vorba de Nemaghiari. El caută să maghiarizeze și acolo, unde e vorba de a economisa, de a face o bună economie.

Venim dară la cea mai mare rană a stărilor miserabile: maghiarisarea. De aceea, di Tomici la partea politică a mijloacelor de îmbunătățire propune întâiu și întâiu sistarea politică de maghiarisare.

„Fără îndoială — zice el — în prima linie trebuie să se rezolve chestiunea națională, trebuie să înceteze cearta, caforța și timpul cel mult ce-l consumă acum lupta naționalităților, să se poată întrebuinta spre lucruri folositoare”.

Desvoltând mai pe larg acest punct, di Tomici se arată optimist față cu Maghiarii. Prea optimist!

„Astăzi mai auzim încă șgomot șovinistic — scrie el — dar' se observă, că șgomotul acesta provine mai mult numai din obicei, sau speculațiune politică decât din con-

vingere profundă a poporului maghiar. Să fim sinceri! Experiențele triste ne provoacă la armonie. Și dacă totuși nu se face nimic ori se face chiar contrariul, pricina e, că lipsește politicienii cu inimă și curajoși, cari se iee lupta cu opinia publică, convertită acum și ea în inima sa”.

Să fie oare așa? Partidul poporal a pășit cu destul curajiu, și totuși în punctul maghiarisării așa de puțin, așa de minimal de puțin, se deosebește de celelalte. Ori...?

Di Tomici crede, că un *Mocsary* curajos ar reuși acum și la Unguri.

„Și dacă totuși se va continua a vē în prima linie în vedere măsurile și legile de maghiarisare a naționalităților — zice foarte potrivit autorul — atunci în curând putem să avem în Ungaria 17—18 milioane de cerșitori. Atunci va fi poate irelevant, că oare în ce limbă sbiară ei după pâne și oare-cum se numește cutare oraș, Neusatz ori Uj-vidék”.

Vor pricepe oare guvernării Unguri acest lucru? Vor recunoaște ei, că pen-a fi „fericit *Maghiarul*” trebuie să înceteze cu maghiarisarea?... Aș!

Impozitul:
„Căi de comunicație”
în România.

Berlin, 20 Februarie n.

Dacă voesc să scriu ceva de acest impozit, care e cel mai vechiu din cele 4 dări directe ale României, înființate după organizarea ei ca stat modern, o fac în deplină convingere, că el e cel mai defectuos, ne mai corespunzând cu principiile financiare moderne, ne mai putând satisface cerințelor tot mai mari ale statului.

Din darea de cap și darea pentru poduri și șosele s'a făcut în anul 1863 o singură dare personală, ce trebuia plătită de toți locuitorii domiciliati în România, cari aveau etatea de 25 ani, afară de casurile anume scutite de lege.

Amintesc aci, că 25 ani corăspundea cu majoritatea după codul Caragea, ce era în vigoare.

Această dare era de 30 lei.

În 1877 se reduce această contribuție la 18 fr. schimbându-i-se numele în: „Căi de comunicație” și care trebuia plătită de toți locuitorii domiciliati sau *reședinți* în România, ce aveau etatea de 21 ani impliniți.

Prin cuvențal „și reședinți” se supuse impozitului și străinii, cari până acum erau scutiți de ori-ce dare directă în România; ear' majoritatea conform noului cod se poate căștiga la etatea de 21 ani.

Sânt scutiți de acest impozit: clerul, militarii în activitate, grade de jos, cei căzuți în înfrimătate din cauza boalei sau etăței, când nu vor ară avere.

Aceștia sânt scutiți și de zecimile de parcerpere, județane și comunale spre deosebire de alte scutiri făcute mai târziu prin legi speciale, care nu sânt scutiți și de zecimi.

Astfel sânt scutiți de impozit soldații, cari au luat parte în rășboiul de independență din 1877; părinții călărașilor și soldaților dela flotila (spre a da un impuls mai mare la dezvoltarea marinei) pe cât timp sânt în activitate etc. fără însă a fi scutiți și de zecimile ce se extind asupra acestui impozit și cari sânt menite a forma venitul județelor și comunelor.

În 1882 s'a redus această dare la 12 fr. pentru 1882—83 (de oare-ce în acest an veniturile statului nu erau suficiente), și la 6 fr. pentru anii viitori așa, că de present sub impozitul „Căi de comunicație” înțelegem o dare personală, fixă de 6 fr. plătită de toți locuitorii domiciliati sau reședinți în România, cari au implinit 21 ani, întru-cât nu cad în categoria celor scutiți de lege.

Am ținut să fac pe scurt istoricul acestui impozit ca să ne putem da mai bine seama de echitatea lui.

Darea aceasta personală a existat în toate statele, a fost însă cu înecet abandonată, ca ne mai corespunzând cu principiile financiare moderne și cu activitatea crescândă a statului; ear' astăzi mai există în câteva, dintre cari și Franța, și România.

Celelalte state au transformat-o într-o dare asupra venitului.

Leroy Beaulieu apără această dare personală, cu condiție de a fi legată de calitatea de alegător, totuși însă prin frasa sa: — *à l'heure actuelle est supprimé chez plusieurs (pays) comme Angleterre, Prussie etc. il (im-pôt) fonctionne chez d'autres, qui sont à un très haut degre de civilisation, comme eo France etc.* mărturiseste cel puțin indirect, că nu se mai potrivește cu rolul statelor moderne și se miră, că mai există la epoca actuală.

Acest impozit astfel cum e astăzi în România, e așezat pe principiul (fals): „Toți se bucură deopotrivă de protecția statului, toți gustă deopotrivă din binefacerile statului, toți deci trebuie să plătească deopotrivă acest impozit. (*Assekuranstheorie, Genussstheorie*)”. Acest principiu a putut servi timpurilor de odinioară, nici-decum însă numai poate satisface cerințelor și împrejurărilor prezente.

Politia cea multă, care cauzează atâtea spese, nu e în trebuință, prin satele țărănești cari formează 82% din poporația țării.

Multe căi de comunicație, instituții și alte întocmiri nu le folosesc cele 82% de țărani, și cu toate acestea contribuția aceasta e fixă, o plătește în aceeași sumă, atât țeranul, cât și milionarul, țeranul ca și marele proprietar.

Vedem, că chiar admițând acest principiu, totuși impozitul căii de comunicație cu suma sa fixă de 6 fr., nu poate fi justificat, căci nu toți se bucură deopotrivă de binefacerile statului și activitatea lui, ci după toată probabilitatea bogatul dă mai mult de lucru statului, prin daraverile sale numeroase, cari de multe-ori nu sânt plătite separat (taxe).

După-cum am amintit însă, acest principiu e gârăsit în statele moderne și acum trebuie să judecăm echitatea impozitului „Căi de comunicație” pe baza altui principiu financiar, ear' nu pe baza celui dintăiu, căci ce ar face un stat, dacă ar percepe impozite numai dela acei contribuabili, cari se împartășesc de binefacerile statului și numai în aceeași măsură, în care ei beneficiază? (*Genusstheorie*).

Dar' ce foloase ne aduce armata? Cine i-ar suporta speșele, dacă am admite principiul admis de legiuitor și așezarea impozitului din chestiune?

Dacă ea ar fi desființată cum cer social-democrații, n'ar fi existența statului periclitată?

Sau s'ar pute crede, că ar fi posibil după-cum voește Bebel să facă din societate o morică în care ciobotarul de astăzi să fie mâne ministru și vice-versa?

Dar' se uită, că aceasta e contra naturii omului, că ministrul de astăzi nu se va demite a lua locul ciobotarului.

Omul prin inteligența și șfortările sale culturale, poate deveni în mare măsură independent de natura exterioară, ce-l înconjoară na poate face nimic însă contra naturii cu care se naște.

Cheltuielile statului nu s'ar pute de șigur nici-când acoperi, dacă toate impozitele noastre ar fi așezate pe baza acestui principiu, căci s'a observat, că cheltuielile statului în genere cresc cu mult mai tare ca poporațiunea.

Dovadă, că în buget aveam numai 6 milioane Lei, când poporația țării era de 1 milion și jumătate. Astăzi avem aproape 6 milioane locuitori și în buget n'avem de 6 ori 6 = 36 milioane ci 215 milioane franci. Vedem deci, că de tare cresc cheltuielile statului, și că e necesar a ave, a creea astfel de impozite, cari să stea în oare-și care legătură cu creșterea enormă a cheltuielilor.

Ori mărirea impozitului „Căi de comunicație” depinzând numai de creșterea populațiunii, putem vedă cât de nerațional e a ne răzima pe acest impozit.

În Franța, unde impozitele sânt atât de multiple, dezavantajele nu i-se pot vedea așa tare, în România însă, unde există numai 4 dări directe și 2 indirecte (afară de monopoluri), ar trebui, ca fiecare impozit să fie așezat pe principiile financiare moderne.

Ce putem face cu un impozit, a cărui creștere nu depinde și de venitul națiunii, de progresul general al țării, ci numai de populațiune, căci am văzut în ce măsură cresc cheltuielile statului.

*) Istoria Românilor de Xenopol.

Imposibil de patentă crește cu dezvoltarea industriei, comerțului, cel de licență cu extinderea afacerilor contribuabililor, cel asupra venitului (nu în România), cu venitul general al țării. Așadar toate aceste dări directe (deși nu în așa grad ca cele indirecte) cresc în raport cu progresul general al națiunii.

Ori o țeară progresând în toate aceste privințe și resursele statului din aceste impozite cresc și acesta e necesar ca atât mai virtuos, cât și cheltuielile lui cresc.

Imposibil din chestiune însă nu stă în nici un raport cu cheltuielile și veniturile statului nu formează, așa zicând, un corolar cu care ar trebui să fie. (Va urma).

Procesul lui Zola în camera franceză.

Deja în ziua ce-a urmat osândirii lui Zola, (14 Febr. n.) procesul acestuia s'a adus în discuția camerei franceze.

Președintele Brisson anunță deputaților prezenți în număr neobișnuit de mare, că Hubbard și Gauthier au înaintat interpeleții.

La propunerea primului-ministru, interpelețiile se iau imediat la discuție.

Deputatul Hubbard interpelează privitor la amestecul generalilor Pellieu și Boisdeffre în afacerea Zola; întreabă, dacă amestecul acesta s'a făcut cu împunerea ministrului de război Billot sau chiar la porunca lui directă? După acestea, oratorul se încearcă a dovedi, că totul se reduce la un primejdios războiu confesional și cere guvernului să pue odată capăt demonstrațiilor și turburărilor de stradă.

Deputatul socialist Viriani spune, că socialiștii pot avea diferite păreri în chestia Dreyfus, dar' cu toții cad de acord în principiul, că puterea civilă e peste cea militară. Afirmând, că armata s'ar fi aliat cu biserica, periclitând libertatea, vorbitorul apelează la cameră, să protesteze contra ținutei generalilor. (Mișcare și protestări în centru. Aplauze în stânga extremă).

Prim-ministrul Méline răspunde, că după justiția militară justiția democratică a poporului a rostit verdictul. Țeara primește acest verdict. Ministrul de războiu n'a avut să dea ordin acelor generali, cari au fost chemați în fața tribunalului. Unui general (lui Pellieu — R. „Trib.“) i-se reproșează poziția ce a făcut. Fără îndoială, că a spus ceva mai mult decât trebuia, dar' a fost îndreptățit la asta de acele grozave acuze, cari i-s-au aruncat în față. Aceste acuze, cari s-au făcut întregei armate, sânt neadeverate. Un singur oficer nu se află, care barem să viseze a comite un atentat contra țerei. Oficerii francezi au alte visuri. Dacă agitația va continua și după verdictul ce s'a dat, agitatorii vor sta în fața cu un singur partid: națiunea. Contra națiunii s'a comis destul rău. O parte a presei străine a înbrășnat tot ce noi am spus rău despre noi. Totdeauna vor fi pedepsiți aceia, cari vorbesc de rău Franța și secără aplauze la străini. Campania asta trebuie să înceteze! (Aplauze prelunge). Trebuie să înceteze în interesul armatei, al păcii publice și al siguranței noastre în afară. (Aplauze).

Terminând, prim-ministrul declară între aplauze furtunoase, că votul camerei va dovedi, că dacă-i vorba de patriotism, dispăre ori-ce considerație de partid.

Deputatul Gijon propune, ca vorbirea prim-ministrului Méline să se publice prin afișuri pe pereții stradelor. Se primește cu majoritate covârșitoare.

Deputatul Cavaignac acuză guvernul, că în fața curții cu jurați n'a spus tot adevărul.

Cu aceasta, discuția se închide și camera votează cu 416 față de 11 voturi — încredere guvernului.

Deputatul Castellini întreabă acum, dacă guvernul intenționează a eșeria grație față de sindicatul Dreyfus, ori vrea să aștepte pe aceia, cari sânt responsabili de cele petrecute.

Prim-ministrul Méline răspunde, că guvernul va căuta pe cei vinovați, dar' va ține cont de marginile legii. (Aplauze).

Deputatul Roche interpelează, dacă e adevărat, că ministrul de războiu Billot ar fi făcut demersuri pe lângă familia lui Dreyfus. Billot neagă categoric și protestează cu indignare contra astorfel de insinuații. (Aplauze).

Camera votează cu 428 voturi contra 58 trecerea la ordinea zilei.

Propunerea de urgență a lui Viviani, ca să se dea amnestie celor vinovați de turburările din Algeria, se respinge cu 377 contra 104 voturi.

La Paris s'a restabilit liniștea. Toate ziarele, afară de câteva socialiste și radicale

aproabă osândirea lui Zola și consideră chestia Dreyfus — moartă pentru totdeauna. Semnificativ e că foile germane iau toate partea lui Zola.

Treizeci de deputați creștini-sociali ai dieței din Austria-inferioară, în frunte cu prințul Lichtenstein, au trimis șefului antisemit din Paris, lui Drumond, o depeșă de felicitare la adresa națiunii franceze, din prilejul osândirii lui Zola.

Advocatul Labori a înaintat alături de recursul de nulitate contra sentenței, rostite asupra lui Zola.

Cronică politică.

Din China.

Privitor la împrumutul chinez să scrie din Londra, că între guvernul englez și german s'a făcut învoială deplină, efectuându-se în comun împrumutul. Cu toată împotrivirea Rusiei, Angliei i-a succedat a îndeplini împrumutul, cu participarea Germaniei.

Lui Times i-se scrie, că Rusia la întrebarea guvernului chinez a răspuns, că vapoarele rusești vor rămâne mai mult timp în Port-Arthur, decât a fost proiectat la început. Chinezii cred, că ocuparea provizorie din Port-Arthur-ului se va preface în definitivă. Se vede, că acesta e răspunsul Rusiei la contractarea împrumutului.

Despre noul împrumut se depeșează din Berlin, că consorțiul din Berlin a băncii asiatic-germane va prelua 160 milioane de marce din suma împrumutului. Guvernul chinez garantează împrumutul prin vămile de pe uscat, prin o parte a vămilor maritime și prin darea sărei. Se zice, că interesele vor fi 4% și cursul de emisiune 88.

Spania și Statele-Unite.

Cu privire la diferendul dintre Spania și Statele-Unite se anunță, că președintele Mac Kinley a făcut declarații pacifice și liniștitoare. În Madrid însă aceste declarații n'au avut efectul dorit, de oare-ce cercurile politice de acolo cred, că Mac Kinley a făcut declarațiile din motiv, că Statele-Unite nu sânt pregătite încă de războiu.

Consiliul de miniștri spaniol s'a ocupat zilele aceste cu raportul dintre cele două state; decisiunile însă nu sânt cunoscute.

Din partea Americanilor se susține, că vaporul american Maine, a fost aruncat în aer la Cuba din partea Spaniolilor. Această presupunere agravează și mai mult situația. Pentru constatarea adevărului să fac cercetări.

Împrumutul Greciei.

Pertractările pentru împrumutul Greciei s'au încheiat. Sindicatul întemeiat spre acest scop de Greciei 4 milioane de funți pe lângă garanția Rusiei, Francei și Angliei, ear' 25 milioane franci numai pe creditul Greciei. Suma împrumutului este de 165 milioane franci. Partea garantată a împrumutului se contrahează cu 3%.

Procesul duelului Filipescu—Lahovary.

Continuându-se gedința I-a (ținută Mercuri (23 Febr.) nu Luni (23 Febr.)), cum s'a publicat din eroare tipografică în noul nostru de ieri, președintele tribunalului a mai pus câteva întrebări dlui Filipescu. A urmat apoi ascultarea martorilor duelului.

Dl C. Isvoranu, unul din martorii lui Lahovary, depune, că dinșul cu soful seu voieau să împace lucrurile printr-o declarație de reconciliere. Prima declarație s'a refuzat de martorii lui Filipescu. A doua declarație i-a primit-o Victor Ionescu, dar' a ținut să se adauge, că Lahovary n'a voit nici-odată să atace pe Filipescu. El (Isvoranu) n'a primit aceasta, nici Lahovary n'a primit și i-a spus să primească lupta. Aceasta e totul. În ceea-ce privește lupta și condițiile totul s'a petrecut în modul cel mai leal. Mai departe spune, că nu martorii lui Lahovary au ales sala, ci martorii lui Filipescu au indicat-o.

Președ.: Ce credință aveai asupra forței combatanților?

Isvoranu: Nu mă pot pronunța. Știam, că Lahovary trage cu spada și earăși știam, că nici Filipescu nu era prea tare. Isvoranu mai depune, că Lahovary, atunci, când a primit lovitura, era în retragere; avea la spate încă foarte mult spațiu pentru a rumpe, altfel Isvoranu ar fi oprit lupta. Spune, că articolul lui Lahovary l'a aflat ofensător și i-a zis: „E sărat, trebuie să te bați!” Țca martor însă a căutat să-i concilieze. La întrebarea judelei, că ar fi primit să fie martor, dacă ar fi știut, că V. Ionescu (unul dintre martorii lui Filipescu) e certat cu Lahovary?

— răspunde, că n'ar fi primit; dar' Lahovary

n'a spus nimic, că e certat și e sigur, că nu era certat.

Prim-procurorul: În privința săilei ce aveți de spus? Era acceptabilă sau nu? — Isvoranu: Pentru două dueluri, nu pentru unul.

Locotenentul Drossu, al doilea martor al lui Lahovary face aproape aceeași declarație, ca și martorul Isvoranu.

Dl Victor Ionescu, unul din martorii dlui Filipescu, arată cum a fost chemat de dl Filipescu, care i-a arătat articolul din *Independența* și pe care d-sa l'a găsit destul de insultător. Nu este exact, zice d-sa, că ar fi fost în relații aspre cu dl Lahovary, relații cari n'au înecat nici-odată de a fi prietenești. Zice, că-i pare bine, că are ocazia să spuiere toate calumniile ce s'au răspândit despre dînsul. Spune, că a făcut tot ce a putut ca să se împedecă duelul, dar' nu s'a putut. Martorii dlui Lahovary'au voit să împartă pe dl Filipescu în două: în om politic și om privat. Pentru omul privat au arătat, că atât d-lor cât și dl Lahovary au toată considerația; pe când nu erau de aceeași părere în ce privește pe dl Filipescu ca om politic.

Dl Al. Șeulescu, al doilea martor al dlui Lahovary, spune, că în privința scrisorii de retractare, dl Filipescu a lăsat pe martori să facă ce vreau, cu condiția, că onoarea d-sale să nu iasă țărbărită din această afacere. El (Șeulescu) a întrebat pe un general foarte expert în asemenea chestiuni, dacă persoana dlui Filipescu o poate dăbă. Generalul a răspuns, că Țasta ar fi prea mult. Despre încercările de împăcirea dl Șeulescu zice: Spiritul dominant era pentru o reconciliare. Noi însă nu puteam primi un text de conciliare, care să fie o nouă insultă pentru clientul nostru. Textul nostru de reconciliare n'a fost primit, cu toate că noi nu ceream nici scuze dela dl Lahovary nici ceva umilitor, ci pur și simplu să declare, că n'a voit să atingă întru nimic onoarea dlui Filipescu.

Din depozițiile tuturor martorilor rezultă, că totul a decurs perfect, leal și conform legilor duelului.

Procesul nu s'a continuat Joi, ci numai Vineri.

Chestiuni bisericești.

Din Bucovina.

— Scrisoare particulară a „Tribunei“.

Asociațiunea preoților bucovineni sau cernăuțeni? — Cum a trebuit să se fi fost alegerea? — De ce nu se ocupă unele parochii cu ani de zile?

De vre-o doi ani s'a lansat ideea înființării unei asociațiuni a preoților bucovineni fără deosebire de naționalitate. Meritul acestei idei i-se atribuie protopopului N. Vorobchievici din Cuciur-Mare. El a fost primul, care a lansat această idee și s'a luptat pentru ea până ce a văzut-o rezolvată. Se și convenia ca el să fie ales în comitet, dar' la noi în țeară cine lucră pentru dreptate umblă cu capul spart. Așa era să pășească și Vorobchievici. La adunarea preoților dela 31 Ianuarie a. c. st. n., mai că nu era să fie ales, și „Patria” într-un articol de fond chiar spune, că la constituirea Asociațiunii și alegerea primului vicepreședinte nu s'a urmat după toate regulile parlamentare.

Dar' care a fost cauza, că tocmai 31 Ianuarie s'a ales ca ziua, în care să se constituie Asociațiunea?

Este știut, că preoțimea bucovineană își ridică salariul la finea fiecărei luni. Preoțimea din protopopia Cernăuților a fost nepricepută, așa zicând, de a veni pe ziua de 31 Ianuarie, care pică chiar într-o zi de țerg, spre a-și ridică salariul și s'a și prezentat complet și la adunarea preoților ce era fixată pe acea zi. Nu așa însă s'a putut prezenta și preoțimea din celelalte protopopii, pentru-că cei mai sârmani au alergat în acea zi la orașul distric-tual spre a-și lua salariul. Unii din ei, mai bine situați, au plecat la Cernăuți. Dar' ce au putut face acești puțini față cu preoțimea din protopopia Cernăuților, cari erau cu toții la număr. De aci apoi rezultă, că în comitetul Asociațiunii s'au ales numai preoți din protopopia Cernăuților, deal Asociațiunea poartă numele preoților bucovineni.

Asta a produs mult sânge rău. Mai consult era dacă în comitet se alegea câte un preot din fiecare protopopie, dar' nu așa cum s'a făcut. Sub pretext, că membri în comitet trebuie să fie din Cernăuți sau din apropierea Cernăuților, nu s'au ales mai nimenia dintre preoții de pe la sate. Ba, pardon! S'au ales câțiva preoți pe rușeni de dincolo de Prut, dar' tot cu acest drept se puteau alege și câțiva de dincoace de Prut.

Ar fi fost mai bine, când numărul membrilor din comitet ar fi fost ceva mai mare și

s'ar fi ales în el parochii și cooperatori din toată țeara. Și, ca să fie cineva din comitet în Cernăuți, erau destul dacă 5 membri ar fi fost din Cernăuți și jur, ear' restul din toată țeara.

Când Asociațiunea, adică comitetul deja ales, ar posedea arta de a cimenta pe toți membrii clerului bucovinean, atunci Asociațiunea ar avea mare influență și putere.

Dar' chiar dela înființarea ei s'au ivit neînțelegeri. Ba unii chiar cantă a pleda pentru ideea, că și mireni să fie membri în Asociațiunea. De-i cu cale această pledare — este altă tălbă, dar' de-i cu cale, atunci Asociațiunea n'are dreptul de a se numi „Asociațiunea bucovineni”, ci ar trebui să se numească: „Asociațiunea ortodoxă bucovineană”. Așa avem la germani: „Asociațiunea preoților catolici” și „Asociațiunea catolică”. În Asociațiunea preoților catolici sânt membri numai preoți catolici, ear' în Asociațiunea catolică sânt membri preoți catolici și mireni catolici.

Așa stăm și fiindcă așa stăm, Asociațiunea preoților bucovineni nu-și poate ridica glasul să întrebe pe consistor, care-i cauza, că unele parochii vacante nu se ocupă cu ani de zile. Care-i oare cauza și cine-i pricina, că parochia Geminea de ani de zile nu se ocupă definitiv. Concursul a expirat de ani de zile, și parochia este administrată de un nepot al unui profesor de teologie. De merită, de ce nu se face definitiv?

Alt cas avem cu Stroegii. Am cetit încă în vara trecută, că se va exerie de a doua-oară concurs pentru Stroegii, dar' slavă Domnului până azi încă nu s'a exerie concursul și va trece încă multă apă pe Prut la vale și concursul pentru hatărul cuiva tot nu se va exerie.

D'apoi Horodnicul? Se administrează de doi ani de zile de un preot tînăr. Este aceasta spre binele și prosperarea sfintei noastre biserici? Comitetul Asociațiunii ar trebui să nu uite nici de acest cas.

Se buciama mult prin jurnale, că era nouă va sana toate neajunsurile. Azi numai de sanare nu se poate vorbi. Și azi ca și în era trecută se administrează parochiile vacante cu cooperatori, cărora li-se promite, că vor administra cel puțin un an parochia vacantă. Așa s'a numit administrator la Jurcăuți, un preot cooperator și el zice, că i-s'a promis, că cel puțin un an va fi administrator.

Vom dreptate și nu trăgănare la ocuparea parohiilor, fie ele de ale fondului religios sau private.

CRONICĂ

Sibiul, 26 Febr. n. 1898

Distincțiune Ni-se scrie din Reșița-montană: Cu ocaziunea sfintelor sărbători ale Nașterii Domnului din acest an venerabilul consistor din Caransebeș a aflat de bine a distinge pe mult meritul nostru parochial dl David Terfaloga pentru meritele sale exemplare dându-i dreptul de a purta brla roșu. Din incidentul acesta, un număr foarte frumos din credincioșii sei, fiind adunați la sf. biserică, l-au însoțit cu toții până în localitatea sfintei sale, salutându-l și exprimându-și bucuria pentru această meritată distincțiune. Gratulăm și pe această cale pe mult meritul nostru parochial David Terfaloga.

Diploma de doctor onorific a Reginei Carmen Sylva s'a trimis deja la București din partea senatului universitar din Budapesta, prin prim-ministrul Báffy. Scris în latinește, textul diplomei e următorul:

Nos rector

et alma ac celeberrima Regiae Scientiarum Universitatis Hungaricae Budapestensis

Lectori Salutem!

Quam illustrissima ac studiis humanitatis scriptisque immortalis decore splendens honoratissima Sua Majestas Regina Romaniae Elisabetha, Luisa, Ottilia, nec non in disciplinis ordinis Artium, Litterarum et Philosophiae tandem omnium meruerit, eruditionem scientiae tamque praestantissimam comprobaverit sique honoribus, potentiae et splendore solli honores et splendorem quibus comprobaverit.

Nos iste aestimantes Eximias Eius virtutes, singularem eruditionem et insignia de scientiis merita, quibus iam longo temporis aetate eminet: *Eandem Illustrissimam ac Doctissimam Regiam, Majestatem Elisabetham, Luisam, Ottiliam* singularem aestimatione ducti, motu proprio ac libero et concordato voto *Artium, litterarum et Philosophiae Doctorem Honoris causa* creavimus. In quorum omnium Fidem *Diploma* hoc maiore universitatis sigillo munitum et consuetis subscriptionibus roboratum Eae dari cupivimus.

Budapestini, die decima tertia mensis octobris, anno Domini millesimo octingentesimo nonagesimo septimo. (Urmează subscrierile).

Se caută avocat român. Primim următoarele: Prin moartea mult regretatului avocat Dr. Aurel Mărineas, jurul B-Huedin a fost lipsit de unicul avocat român. Fiind condițiile de existență în acest jur pentru un avocat român cât se poate de avansate, rog pe domniile avocați români să reflecteze la ocuparea acestui loc cu atât mai virtuos, că în B-Huedin se află și institutul de

credit și economii „Vlădeasa”, la care postul de fisc încă e vacant. Ioan Pop, protopop gr-cat.

Grecii contra dinastiei lor. În Grecia s'a pertractat zilele acestea un fapt foarte semnificativ pentru starea spiritelor după războiu. Locotenentul Kokkoris telegrafase ministrului de războiu, în timpul războiului greco-ture, că șeful seu, admiralul Sachturis, tradează patria. Se știe, că inactivitatea marinei grecești a rămas o enigmă pentru toată lumea. Unii au explicat această inactivitate prin lipsa de muniții; alții au căutat să o explice prin trădare, explicație la care recurg de obicei popoarele învinse, cărora le vine greu să admită explicații fregști înfrângerii lor. Locotenentul Kokkoris a fost dat în judecată pentru indisciplină — și a fost achitat, deși înasui prințul George a venit să ceară condamnarea lui. Achitarea aceasta este o condamnare a lui Sachturis și înseamnă, că locotenentul Kokkoris spunea adevărul, când învinuia de trădare pe șeful marinei grecești! Președintele consiliului de războiu și comisarul regal au fost destituiți pentru atitudinea lor, — dar' poporul grecesc a dus în triumf pe locotenentul Kokkoris. Faptul acesta dovedește că de profundă este prăpastia dintre poporul grec și dinastie — de oare-ce dinastia să identificase cu cauza lui Sachturis.

Nenorocire. Țăranul Ioan Băcilă din Nucet (cott Sibiului), a trecut Marți dimineață cu căruța sa peste rampa de cale ferată Norichului toamă în momentul, când se apropia trenul ce merge la Făgăraș. Un bon a fost prins de locomotivă și trîntit la o depărtare de vre-o 160 de metri; al doilea bou a scăpat cu câteva rane. Partea dinaintea a carului a fost cu totul distrusă, ear' Țăranul a fost aruncat din car în șanț și s'a lovit numai ușor la cap. El saștine, că rampa n'a fost închisă.

Naufraziul unui vapor român. La 23 Febr. n. vaporul român „Meteorul” venit spre Constanța, s'a lovit de stânci la Șablech, depărtate de 33 mile de Constanța. Nenorocirea a fost provocată de o ceață intensă. Vaporul s'a lovit de stâncă și este strâpuns în partea dinainte. Pe vapor se aflau 25 călători, mai mulți în clasa III. Pasagerii, echipajul întreg, posta și bagajele au fost scăpate și adăpostite în satul bulgăresc Kalici-Chioi, afară de un fochist, un chelner și o femeie, cari cuprinși de spaimă s'au aruncat în mare și s'au înecat. Vaporul „Medea”, cu dl major Coandă, a plecat în ajutor. Vaporul „Dobrogea” din cauza ceței a plecat mai târziu.

Cât mănoăm? Să admitem un bărbat de constituție puternică și sănătoasă, în etate nu mai mare de 60 ani și fiind destul de bogat spre a nu-și impune privațiuni; în termin mediu un asemenea bărbat consumă în viața lui 15.000 kgr. pîne (440 m.e.), 2 vagoane (20.000 kgr.), cartofi, 2 boi de câte 250 kgr., 20 porci, 10.000 ouă, 4500 kgr. zahăr, 750 kgr. sare, un măr de 1/2 m. în diametru, o pară și o portocală de 1 m. în diametru și o prună gigantică, pe care un om abia ar puteau-o urni din loc. În total, omul consumă 60 mii kgr. hrană spre a ajunge la vîrsta de 50 ani.

Trupa italiană continuă a atrage tot mai mult public la producțiile sale din restaurantul „Stadtspark” (Ardean). Ultimele producțiuni: Duminecă, Luni și Marți seara.

Avis. Atragem atențiunea cetitorilor noștri la inseratul atelierului de aurărie și argintărie al dlui Iuliu Erős, inserat ce se publică zilnic pe pag. 4 a ziarului. În acest atelier de bun name se pot cumpăra frumoase cadouri.

Știri mărunte. Un vapor englez s'a cufundat pe oceanul indic; tot personalul s'a înecat.

— În Gradlitz (Boemia) necunoscuți au omorât o păreche de înșurați.

— În Salonta mare un muncitor Răder Imre, și-a omorât soția, într'un acces de nebanie.

— În Modica (Italia) vre-o 1000 de muncitori s'au răscolit și au atacat arestul comunal, ca să-și elibereze doi tovarăși; poliția a folosit armele, doi muncitori omorâți, mulți arestați.

— La Londra se lucră la un nou tren suteran, care să lege bursa cu banca engleză; întreprinzătorii contesază la o circulație anuală de 48 milioane persoane.

— La Budapesta o copilă de 11 ani s'a aruncat din etaj, ca să se sinucidă, de teamă să nu fie pedepsită de părinți pentru un atestat școlar rău; s'a rănit de moarte.

Abonament lunar

pentru Martie st. v.

— cu prețurile din capul foi —
Invită

Administrațiunea ziarului „TRIBUNA”

Vestite
Sămânțuri de flori și legumi
ale lui
Mauthner
în
pachete închise, legal garantate
cu marca de apărare Improtocolată
„Ursul“
se pot căpăta în toate
băcăniile și ferăriile
mai mari. [377] 11—17

NB. Numai pentru pachetele închise, provăzute cu figura ursului și semnate cu numele Mauthner, cum arată figura alăturată, la firma Edmund Mauthner în Budapesta, strada Andrássy 23, garanție deplină pentru sămânțuri proaspete și veritabile.

Cassa de păstrare (reuniune) în Seliște.

Convocare.

P. t. membrii „Cassei de păstrare (reuniune) din Seliște“ se convoacă la ședința

adunării generale ordinare,

conform §-lui 15 din statutele reuniunii, pe Duminecă, în 1/13 Martie a. c., la 2 ore p. m., în sala cea mare a școlii rom. gr.-or. din Seliște, pe lângă următorul

Program:

1. Raportul general al direcțiunii și propunerile acesteia.
2. Raportul consiliului de inspecțiune.
3. Stăvirea bilanțului cu 31 Decembrie 1897.
4. Deliberarea asupra regulamentului afacerilor interne, a statutului salarial și a normativului pentru fondul de pensii.
5. Alegerea alor 2 membri în direcțiune și alor 2 suplenți, conf. statut. modificate.
6. Întregirea postului de casier pentru durata de un an, — devenit vacant.
7. Alegerea membrilor consiliului de inspecțiune conf. §. 20.

Din ședința direcțiunii „Cassei de păstrare“ ținută la 19 Februarie 1898.

[645] 1—2

Direcțiunea.

Bilanțul general pe al XIV-lea an de gestiune 1897.

Active.	Contul bilanțului.		Pasive.		
Casa în numerar	8709	56	Depunerile membrilor (capital social)	18000	—
Împrumuturi pe obligațiuni cu cavenți	161354	70	Fondul de rezervă	27158	56
Împrumuturi ipotecare	138701	—	Fondul de binefaceri	14055	—
Cambii de bancă	22082	—	Depuneri spre fructificare	308288	14
Credite de cont-curent	32895	13	Interese anticipate pro 1898	1124	27
Efecte publice	17260	—	Cambii reescomptate	5000	—
Interese transitoare restante	1491	05	Împrumuturi pe efecte	7400	—
Mobilier	fl. 639.92	—	Diverse conturi creditoare	154	48
după amortisare de 10%	n 63.99	575	Profit transpus din 1896	fl. 99.19	—
Diverse conturi debitoare	n 1155	96	Profit net pro 1897	n 7995.72	8094 91
	384225	38		384225	38

Debit.	Contul profitului și perderilor.		Credit.		
Interese:			Profit transpus din 1896	99	19
pentru depuneri spre fruct.	fl. 12890.91		Interese:		
n împrumut. pe efecte	n 125.82	18039 30	dela împrumut. cu cavenți	fl. 13400.57	
n cambii reescomptate	n 22.57		n ipotecare	n 100.4.90	
Spese:			n credite de cont-curent	n 951.79	
a) salarii și marce de presență	fl. 1859.10		n cambii de bancă	n 146.41	
b) imprimare, registre,			n efecte publice	n 814.66	25318 38
porto, chirie	n 864.01	2728 11	Provițiuni	n 1109	66
Contribuțiunea:					
directă și după inter. depun. spre fruct.	2606	07			
Amortisare din mobilier	68	99			
Profit transpus din 1896	fl. 99.19				
Profit net pro 1897	n 7995.72	8094 91			
	26527	88		26527	88

Debit.	Contul profitului și perderilor.	Credit.
Interese:		
pentru depuneri spre fruct	fl. 12890.91	
„ împrumut pe efecte	125.82	
„ cambii reescomptate	22.57	
Spese:		
a) salare și marce de presență	fl. 1859.10	
b) imprimate, registre, porto, chiria	864.01	
Contribuțiunea:		
directă și după inter. depun. spre fruct	2606 07	
Amortisare din mobilier	63 99	
Profit transpus din 1896	fl. 99.19	
Profit net pro 1897	7995.72	
	26527 38	
		26527 38

Seliște, în 31 Decembrie 1897.

Petru Drăgits m. p., Nicolae Neamțu m. p., Constantin Hertia m. p.,
vice-președ. secretar. comptabil.

Membrii în direcțiune:

Dr. Nicolae Calefariu m. p. Dimitrie Roman m. p. Bucur Comșa m. p. Ioan Comșa sen. m. p.

Subsemnatul consiliu de inspecțiune am examinat bilanțul prezent, precum și contul profitului și al perderilor și le-am aflat în deplină consonanță cu registrele principale și auxiliare.

Dumitru Vulcan m. p. Iordachie Roșca Capitan m. p. Ioan Banciu m. p. Dumitru Lăpădat m. p.

4 medalii de aur, 18 de argint, 30 diplome de onoare și de recunoștință.

Fluid de restituțiune
al lui Kwizda,
apă de spălat pentru cai, cu privilegiu ces. și reg.
Prețul unei butelii l. fl. 40 cr. v. a.

Folosită de 35 de ani în grajdurile de curte princiară, în grajdurile mai mari militare și civile, pentru întărire înainte și restituire după strapațe mari, la scintituri, înțepenirea vineilor etc. face capabil calul la prestațiuni excelente în training. Veritabilă numai la marca de scutire de mai sus, se află în toate apotecile și drogueriile Austro-Ungariei. [1181] 33—40

Deposit principal
FRANZ JOH. KWIZDA,
furnizor de curte ces. și reg. și reg. român.
Apotecar de cerc, Kornenburg, lângă Viena.

Pentru „Tipografia“, societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.

Publicațiune.

Un silvicultor român cu experiență și cu practică în serviciul statului sau pe vr'un domeniu particular, poate găsi ocupațiune imediat pe domeniile dlui G. Gr. Cantacuzino, fost președinte al senatului României. [611] 4—5

Doritorii de a ocupa acest post se trimită pe adresa dlui G. Gr. Cantacuzino, București, Calea Victoriei nr. 167 următoarele acte:

- a) diploma de absolvire a unei școale speciale de silvicultură;
- c) certificat că a servit la stat sau pe vr'un domeniu particular;
- c) atestat de bună purtare;
- d) știință de carte românească.

Un tinăr

care știe limba română și maghiară și vrea să se califice de notar comunal, se primește ca practicant respective ca adjunct de notar în cancelaria notarială a subscrisului, numai decât.

Respectivul primește proviziunea întreagă și un salariu corespunzător. Reflectanții să se adreseze la subscrisul

Ioan Bunea,

notar în comuna Cacova p. u. Orlat, comitatul Sibiului. [622] 2—3

Atelierul fotografic-artistic.

Cele mai excelente prestațiuni cu prețuri moderate, pentru fotografiari singuratic, în grup, costume de orice fel, precum și draguțe fotografii de copii etc. [2748] 8—32

Atelierul fotografic-artistic:

Wilhelm Mann,
Plața-mare nr. 19.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Au eșit de sub tipar și se află de vânzare:

Chestiunea

Română

în Roma.

Conferența

domnului

Roberto Fava.

Prețul numai 20 cr.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

CARTEA DUREREI
care foarte potrivit s'ar pute numi
CARTEA MÂNGĂIEREI
nu se mai află de vânzare decât în număr restrins de exemplare
elegant compactate!
Un exemplar costă l. fl. 50 + 5 cr. porto.

Se poate folosi și ca carte de rugăciuni.

Această carte a fost recomandată de către Exc. Sa Metropolitul Victor Mihályi de Apșa printr'un circular special.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Luptele Românilor.

Articuli istorici-politici
de
Doctor Romanus.

Broșură de 120 pag. cuprinzând 16 excelente articuli asupra mersului istoric al luptelor noastre politice. O lectură foarte de actualitate.

Prețul 50 cr.

»Aurora«, societate de împrumut și păstrare în Năsăud.

ÎNȘTIINȚARE.

Domnii membri ai societății de împrumut și păstrare „Aurora“, sunt invitați a participa la a

XXIV-a adunare generală,

care va avea loc Duminecă, în 20 Martie 1898, la 10 ore a. m., în sala școlii fundatiionale populare superioare din Năsăud.

Ordinea zilei:

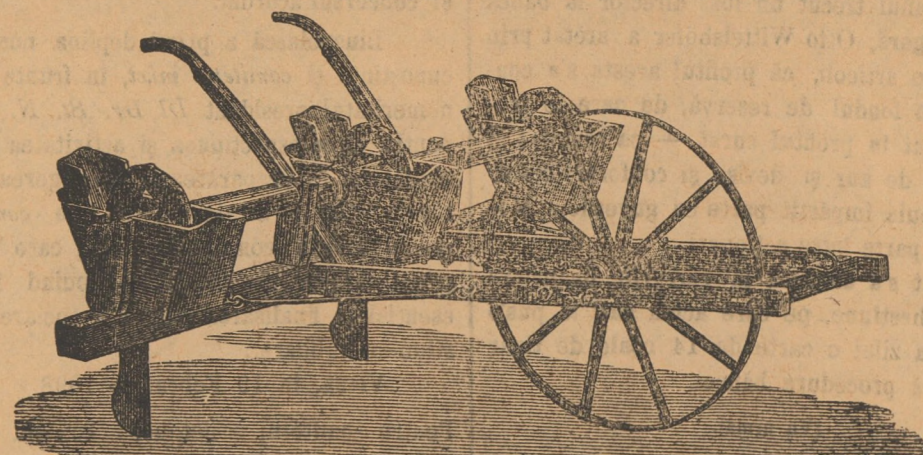
1. Raportul direcțiunii și al comisiunii cenzurătoare.
2. Statorirea bilanțului pe anul 1897, distribuirea profitului, darea absolutorului pentru anul de gestiune expirat.
3. Alegerea alor doi membri în consiliul administrativ pe timp de 3 ani.
4. Alegerea comisiunii cenzurătoare pe timp de un an.
5. Propunerile consiliului administrativ și eventual alte propuneri înscrise în sensul statutului.

Pentru cazul când această adunare nu s'ar ține din lipsa voturilor recerute, prin aceasta se convoacă totodată a doua adunare, care va avea loc în 27 Martie 1898, la ora și în locul fixat mai sus, în care vor aduce hotărâri valabile membrii prezenți.

Năsăud, 20 Februarie 1898.

[626] 8—3

Direcțiunea.

Andrei Rieger,

prima fabrică ardeleană de mașini agricole și turnătorie de fer,
Sibiu.

[559] 5—8

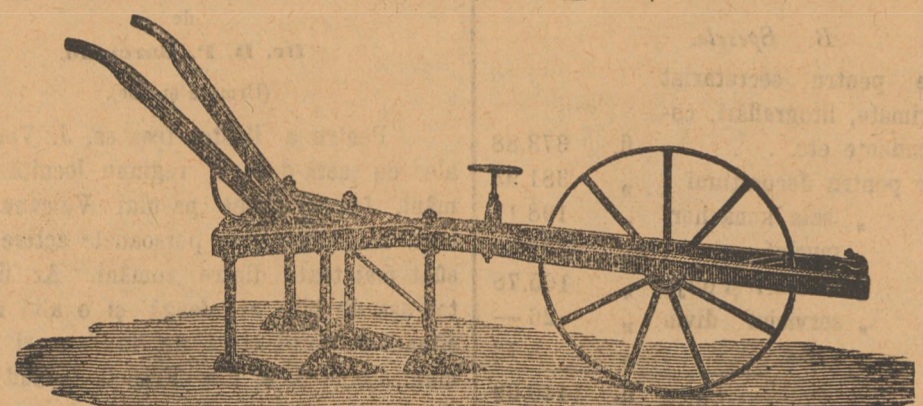
Recomandă fabricatele sale probate și premiate totdeauna cu primele premii:

Instrumente de arat și de cultivarea pământului.

Specialități: pluguri schimbătoare, grape de muschi, mașini de sementat și săpat cucuruzul (porumbul), corespunzătoare scopurilor noastre.

Mașini de sementat grânul, mașini de trierat cu manej și cu mâna, venturatori-triere, mașini de sfărmit cucuruzul, de tăiat nutrețul, greblă de adunat fânul etc.

Cu deosebire se recomandă o mașină nouă și dovedită de bună pentru stropirea vițelor contra peronosporiei. Prețul 13 fl. bucata.

La „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare

Călințarul „Lumea ilustrată“

pe anul 1898

cu un bogat cuprins, cu prețul de 70 cr., (cu porto postal 75 cr.)

Prăvălie românească în Făgăraș.

Piața Francisc-Iosif nr. 16.

P. T.

Subsemnatul am onorul a aduce la cunoștința prea stimatului public românesc din Făgăraș, jur și din provincie, că am deschis aici în piața Făgărașului o mare și bine asortată prăvălie de

modă, manufactură, textilărie,
mărfuri scurte și curente.

Cunoștințele comerciale câștigate atât în patrie cât și în străinătate, mă pun în plăcuta pozițiune de a pute servi onorabilului public cele mai bune, mai nouă și mai ieftine mărfuri, pe lângă un serviciu acurat și prompt.

La dorință trimit ori-unde mostre gratuit și franco.

Rugând prea stimatului public pentru binevoitorul sprijin, semnez
cu distinsă stimă

Adrian Furcă.

[618] 3—8

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall.